

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 26, 2025

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1307](#) 16-09-2025

Is de 16-maandeterminijn of 2-jaarstermijn van toepassing, nu de verdachte een deel van behandeling in hoger beroep in voorlopige hechtenis verkeerde?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1306](#) 16-09-2025

Kon het hof wat betreft de motivering van de bewezenverklaring van het ten laste gelegde het vonnis van de rechtbank, waarin is volstaan met opgave van bewijsmiddelen als bedoeld in artikel 359 lid 3 Sv, bevestigen, nu de raadvrouw in hoger beroep vrijspraak heeft bepleit?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1305](#) 16-09-2025

Heeft de rechtbank een summier en voorlopig karakter van de beklagprocedure miskend?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1304](#) 16-09-2025

Vinden de verklaringen van de aangeefsters voldoende steun in ander bewijsmateriaal?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1302](#) 16-09-2025

In hoeverre is de motiveringsplicht van het hof als bedoeld in artikel 359 lid 2 Sv van toepassing op een uitdrukkelijk onderbouwd standpunt van de verdediging?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1301](#) 16-09-2025

Kon het hof oordelen dat door of namens de verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1300](#) 16-09-2025

Had een afschrift van de dagvaarding in hoger beroep moeten worden verzonden naar het in volmacht tot instellen van hoger beroep opgegeven adres van de verdachte in Roemenië?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1278](#) 16-09-2025

Handelde de verbalisant bij de staandehouding van de verdachte in de rechtmatige uitoefening van zijn functie?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1299](#) 16-09-2025

Bewijsklacht.

RECHTSPRAAK

Handelde de verbalisant bij de staandehouding van de verdachte in de rechtmatige uitoefening van zijn functie?

Handelde de verbalisant bij de staandehouding van de verdachte in de rechtmatige uitoefening van zijn functie?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de verwerping van het verweer dat de verbalisant bij de staandehouding van de verdachte niet in de rechtmatige uitoefening van zijn functie heeft gehandeld.

In eerdere rechtspraak heeft de Hoge Raad het volgende beslist over het bestanddeel ‘werkzaam in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening’, zoals dat voorkomt in artikel 180 Sr. Als uitgangspunt heeft te gelden dat de ambtenaar die uitvoeringshandelingen verricht in het kader van een wettelijke bevoegdheid, werkzaam is in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening (vgl. HR 8 april 2014, ECLI:NL:HR:2014:852). Bij de beoordeling of zich omstandigheden voordoen die tot het oordeel leiden dat de uitoefening van de bediening niet rechtmatig is, kan de strafrechter de subsidiariteit en proportionaliteit van het betreffende overheidsoptreden betrekken (vgl. HR 7 oktober 2014, ECLI:NL:HR:2014:2919).

Ter verduidelijking voegt de Hoge Raad daaraan nog het volgende toe. Achtergrond van het onder 2.4.1 bedoelde uitgangspunt over de (veronderstelde) rechtmatigheid van de bediening is dat de strafbaarstelling van artikel 180 Sr ertoe strekt het openbaar gezag te beschermen opdat ambtenaren onbelemmerd hun taak kunnen uitvoeren. In het licht daarvan moet worden aangenomen dat niet elke normschending, bij het optreden van de ambtenaar aan een bewezenverklaring van een op artikel 180 Sr toegesneden tenlastelegging in de weg staat. Dat is alleen het geval als sprake is van een normschending van een zekere ernst. Zo’n ernstige normschending kan zich bijvoorbeeld voordoen als de grenzen van de subsidiariteit of de proportionaliteit van het betreffende overheidsoptreden in belangrijke mate zijn overschreden.

Heeft zich weliswaar een normschending voorgedaan bij het optreden van de ambtenaar,

maar is die normschending niet van zodanige ernst dat dit – gelet op wat onder 2.4.2 is overwogen – aan een bewezenverklaring van het bestanddeel ‘werkzaam in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening’ in de weg staat, dan kan wel sprake zijn van een (onherstelbaar) vormverzuim als bedoeld in artikel 359a Sv. In het geval dat naar het oordeel van de rechter sprake is van een (onherstelbaar) vormverzuim als bedoeld in artikel 359a Sv, kan zo’n verzuim in de hier bedoelde situatie – als wordt voldaan aan de vereisten die zijn genoemd in het arrest van de Hoge Raad van 1 december 2020, ECLI:NL:HR:2020:1889, r.o. 2.3 – leiden tot strafvermindering.

Het oordeel van de Hoge Raad

De verdediging heeft een verweer gevoerd dat ertoe strekt dat de verdachte moet worden vrijgesproken van het ten laste gelegde, omdat – kort gezegd – de verbalisant tegen de verdachte geweld heeft toegepast, terwijl daarbij gelet op de Ambtsinstructie niet was voldaan aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Het hof heeft dit verweer verworpen. Daaraan heeft het hof kennelijk als zijn oordeel ten grondslag gelegd dat het eventuele handelen van de verbalisant in strijd met de Ambtsinstructie niet met zich brengt dat de verbalisant met de staandehouding niet ‘werkzaam in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening’ was. Dat oordeel is, gelet op wat onder 2.4.2 is overwogen, onjuist. Het hof heeft immers miskend dat het niet-voldoen aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit bij de uitvoering van een staandehouding aan de bewezenverklaring van het bestanddeel ‘werkzaam in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening’ als bedoeld in artikel 180 Sr in de weg kan staan.

Hieraan doet niet af dat het hof bij zijn oordeel heeft betrokken dat de verdediging niet heeft aangevoerd dat sprake is van een vormverzuim als bedoeld in artikel 359a Sv. Anders dan het hof kennelijk als uitgangspunt heeft genomen, is voor de vraag of dit bestanddeel van artikel 180 Sr kan worden bewezen verklaard, niet van belang of de verdediging heeft aangevoerd dat het optreden van de verbalisant moet worden aangemerkt als vormverzuim als bedoeld in artikel 359a Sv.

Het cassatiemiddel slaagt.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
 - wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1278

Zaaknummer: 23/01234

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: A.L.J. van Strien en M. Kuijer

Wetsartikelen: art. 359a Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de motivering van het bewezen verklaarde.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van 42 maanden.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
- vermindert deze in die zin dat deze 40 maanden belooft;
- verworpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1299

Zaaknummer: 23/01739

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: A.L.J. van Strien en R. Kuiper

Wetsartikelen: art. 312 lid 2 Sr

RECHTSPRAAK

Had een afschrift van de dagvaarding in hoger beroep moeten worden verzonden naar het in volmacht tot instellen van hoger beroep opgegeven adres van de verdachte in Roemenië?

Had een afschrift van de dagvaarding in hoger beroep moeten worden verzonden naar het in volmacht tot instellen van hoger beroep opgegeven adres van de verdachte in Roemenië?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt in de kern over het oordeel van het hof dat de dagvaarding in hoger beroep geldig is betekend (uitgereikt).

Het cassatiemiddel slaagt in zoverre. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- verklaart de betekening van de dagvaarding in hoger beroep nietig.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1300

Zaaknummer: 23/01743

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: A.L.J. van Strien en C. Caminada

Wetsartikelen: 416 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat door of namens de verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep?

Kon het hof oordelen dat door of namens de verdachte geen schriftuur houdende grieven is ingediend en dat verdachte mede daarom ex artikel 416 lid 2 Sv niet-ontvankelijk wordt verklaard in hoger beroep, nu het hof geen acht heeft geslagen op de inhoud van het door de raadvrouw verzonden document waarin (kennelijk) grieven zijn opgenomen en dat (deels) aan cassatieschriftuur is gehecht?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel keert zich tegen de niet-ontvankelijkverklaring door het hof van het door de verdachte ingestelde hoger beroep.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1301

Zaaknummer: 23/03144

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: C. Caminada en A.L.J. van Strien

Wetsartikelen: 416 lid 2 Sv en

RECHTSPRAAK

In hoeverre is de motiveringsplicht van het hof als bedoeld in artikel 359 lid 2 Sv van toepassing op een uitdrukkelijk onderbouwd standpunt van de verdediging?

In hoeverre is de motiveringsplicht van het hof met betrekking tot de betrouwbaarheid van herkenningen door verbalisanten, zoals bedoeld in artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv van toepassing op een uitdrukkelijk onderbouwd standpunt van de verdediging?

Beoordeling van de cassatiemiddelen

Het eerste cassatiemiddel klaagt dat het hof in strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv niet in het bijzonder de redenen heeft opgegeven waarom het is afgeweken van een door de verdediging naar voren gebracht uitdrukkelijk onderbouwd standpunt over de herkenning van de verdachte door verbalisanten. Het tweede cassatiemiddel klaagt over de motivering van de bewezenverklaring.

De cassatiemiddelen leiden niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1302

Zaaknummer: 23/03706

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: A.L.J. van Strien en C. Caminada

Wetsartikelen: art. 359 lid 2 Sv en

RECHTSPRAAK

Vinden de verklaringen van de aangeefsters voldoende steun in ander bewijsmateriaal?

Vinden de verklaringen van de aangeefsters voldoende steun in ander bewijsmateriaal?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel komt met verschillende deelklachten op tegen de bewezenverklaring.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1304

Zaaknummer: 23/04483

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: A.L.J. van Strien en R. Kuiper

Wetsartikelen: art. 246 Sr en art. 342 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Heeft de rechtbank een summier en voorlopig karakter van de beklagprocedure miskend?

Heeft de rechtbank een summier en voorlopig karakter van de beklagprocedure miskend?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over het oordeel van de rechtbank dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de strafrechter, later oordelend, het in beslag genomen voorwerp verbeurd zal verklaren of zal onttrekken aan het verkeer.

Het cassatiemiddel is gegrond. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;
- wijst de zaak terug naar de rechtbank Oost-Brabant, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1305

Zaaknummer: 24/03758

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: T.B. Trotman en R. Kuiper

Wetsartikelen: art. 94 Sv

RECHTSPRAAK

Kon het hof wat betreft de motivering van de bewezenverklaring van het ten laste gelegde het vonnis van de rechtbank, waarin is volstaan met opgave van bewijsmiddelen als bedoeld in artikel 359 lid 3 Sv, bevestigen, nu de raadvrouw in hoger beroep vrijspraak heeft bepleit?

Kon het hof wat betreft de motivering van de bewezenverklaring van het ten laste gelegde het vonnis van de rechtbank bevestigen, nu de raadvrouw in hoger beroep vrijspraak heeft bepleit?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel voert aan dat het hof wat betreft de bewezenverklaring van het onder 2 ten laste gelegde in de zaak met parketnummer 10-139541-21 ten onrechte heeft volstaan met een opgave van bewijsmiddelen als bedoeld in artikel 359 lid 3 Sv, omdat in dat opzicht vrijspraak is bepleit.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de beslissingen over het onder 2 ten laste gelegde in de zaak met parketnummer 10-139541-21 en de strafoplegging met uitzondering van de schadevergoedingsmaatregel in de zaak met parketnummer 10-069143-21;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;

- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1306

Zaaknummer: 24/03944

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: M. Kuijer en R. Kuiper

Wetsartikelen: art. 359 lid 3 Sv en art. 350 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Is de 16-maandetermijn of 2-jaarstermijn van toepassing, nu de verdachte een deel van behandeling in hoger beroep in voorlopige hechtenis verkeerde?

Is de 16-maandetermijn of 2-jaarstermijn van toepassing, nu de verdachte een deel van behandeling in hoger beroep in voorlopige hechtenis verkeerde?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 Wet RO).

Beoordeling van het tweede en het derde cassatiemiddel

Het tweede cassatiemiddel klaagt dat het hof bij zijn oordeel dat sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn ten onrechte tot uitgangspunt heeft genomen dat de berechting van de zaak in hoger beroep binnen twee jaren had moeten plaatsvinden. Het derde cassatiemiddel klaagt dat in de cassatiefase de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden. De cassatiemiddelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

Uit de stukken blijkt het volgende.

- (i) Op 3 februari 2020 heeft de verdachte hoger beroep ingesteld.
- (ii) De verdachte bevond zich ten tijde van het instellen van het hoger beroep in verband met de zaak in voorlopige hechtenis.
- (iii) De verdachte heeft zich in deze voorlopige hechtenis bevonden tot 12 oktober 2022.

(iv) Het hof heeft op 26 september 2023 einduitspraak gedaan.

De uitspraak van het hof houdt onder meer in:

‘Het hof stelt evenwel vast dat de redelijke termijn, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, in hoger beroep is overschreden. De termijn in hoger beroep is immers aangevangen op 3 februari 2020 toen het hoger beroep namens de verdachte werd ingesteld. Omdat het hof uitspraak doet op 26 september 2023 is de termijn in hoger beroep met ruim 1,5 jaar overschreden. Het hof zal deze overschrijding verdisconteren in de strafmaat, in die zin dat het hof in plaats van de eerder genoemde passende gevangenisstraf voor de duur van 5 jaren een gevangenisstraf voor de duur van 4 jaren en 6 maanden zal opleggen.’

Het oordeel van de feitenrechter over de redelijke termijn kan in cassatie slechts in beperkte mate worden getoetst, in die zin dat de Hoge Raad alleen kan onderzoeken of het oordeel niet blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting en niet onbegrijpelijk is in het licht van alle omstandigheden van het geval. Bij de berechting in hoger beroep is in de regel sprake van een overschrijding van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM als de behandeling van de zaak op de terechtzitting niet binnen twee jaren na het instellen van het rechtsmiddel is afgerond met een einduitspraak. Als de verdachte zich in verband met de zaak in voorlopige hechtenis bevindt, moet die behandeling in de regel met een einduitspraak zijn afgerond binnen zestien maanden na het instellen van het rechtsmiddel. (Vgl. HR 17 juni 2008, ECLI:NL:HR:2008:BD2578, r.o. 3.7 en 3.14-3.16.)

Het hof heeft vastgesteld dat de redelijke termijn in hoger beroep is overschreden en heeft daarbij kennelijk tot uitgangspunt genomen dat de verdachte zich niet in voorlopige hechtenis bevond, zodat de behandeling van de zaak in hoger beroep moest zijn afgerond binnen twee jaren nadat het rechtsmiddel was ingesteld. Nu uit de hiervoor weergegeven gegevens blijkt dat de verdachte zich tussen het instellen van het hoger beroep en de uitspraak van het hof gedurende meer dan twee jaren in voorlopige hechtenis bevond, is dat uitgangspunt niet begrijpelijk. Het cassatiemiddel klaagt daarover op zichzelf terecht. De Hoge Raad ziet hierin echter geen aanleiding voor een verdere vermindering van de door het hof opgelegde straf. Uit het onder 3.2.2 weergegeven oordeel van het hof blijkt dat het hof zonder termijnoverschrijding een gevangenisstraf van vijf jaren zou hebben opgelegd en dat het de duur van die straf met zes maanden heeft verminderd. De Hoge Raad is van oordeel dat, ook uitgaande van een overschrijding van de redelijke termijn in hoger beroep met (niet ruim 19 maanden maar) ruim 27 maanden, een vermindering van de duur van de gevangenisstraf met zes maanden volstaat als compensatie van die overschrijding.

Het derde cassatiemiddel is gegrond. In het licht van de beperkte mate van overschrijding van de redelijke termijn in cassatie volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-09-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1307

Zaaknummer: 23/03866

Rechters: M.J. Borgers

Advocaten: M. Kuijer en T.B. Trotman

Wetsartikelen: art. 287 Sr